

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

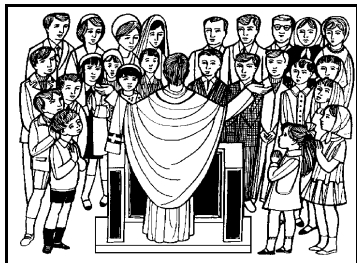
18. ROČNÍK - ÚNOR 2020 - ČÍSLO 190

FARNÍČEK

SLAVILI JSME NEDĚLI BOŽÍHO SLOVA

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku, prožili jsme v kostele krásnou neděli Božího slova. Věřím, že se vám to podařilo v nějaké podobě i ve vašich rodinách. Poprvé jste si rozebrali všechny letáčky nedělní liturgie, což mě velmi potěšilo. Ale naopak mne zarmoutilo, že vás tak málo přišlo na pracně a pečlivě připravené promítání o Boží mluvě k nám skrze dílo stvoření a počátku dějin spásy skrze

slovo Boha k Abrahámovi, Samuelovi, Mojžíšovi a dalším. Věřím, že to napravíte při únorovém promítání o Ježíšově životě, ve kterém se nám zjevuje tvář milujícího Boha Otce. Aktivitu k roku Božího slova si přečtete v jiné části Farníčku nebo na vývěskách.

Před námi je opět únorové společné udílení svátosti pomazání nemocných. Bude tradičně 11. února o památce Panny Marie Lurdské, na jejíž přímluvu bylo v Lurdech zázračně uzdraveno mnoho lidí v rovině tělesné a nespočetné množství v rovině duchovní. Proto tento den již svatořečený papež Jan Pavel II. před řadou roků ustanovil světovým dnem nemocných. Více si k tomu přečtete také na jiném místě Farníčku.

Zvu vás také na krásnou aktivitu k Roku Božího slova v sobotu 29. února v 9.00 na faře. Přijedou dva pracovníci Českého katolického biblického díla z Olomouce, aby nám svým programem pomohli k četbě a porozumění Bible. A také upozorňuji na dvě nástěnky a dva stolečky s velkými Biblemi a malými krásnými brožurkami z brněnské tiskové misie. Jsou u východu z kostela pod kůrem. Budou tam dnes naposled.

A ještě k tomu, co zaznělo v ohláškách o pouti do Říma a Asisi ve dnech 5.-10. října 2020. Nástin programu je na vývěsce v předsíni, možnost zapsat se jako zájemce na tu pouť je tamtéž na stolečku.

Vám všem do nového měsíce s naší první českou světicí sv. Ludmilou ze srdce žehná otec Josef

SPOLEČNÉ UDÍLENÍ SVÁTOSTI NEMOCNÝCH

kteřá je jednou z forem služby církve nemocným, se bude v našem kostele slavit v úterý 11. února v 18.15. Na tento den o památce Panny Marie Lurdské připadá svatým Janem Pavlem II. zavedený Světový den nemocných.

Po bohoslužbě jsou zváni všichni, kdo tuto svátost přijmou, na malé občerstvení a posezení ve farní zpěvárně. Na přijetí této svátosti se připravíme očištěním srdce ve svátosti smíření, četbou Písma, zvláště úryvků, které se týkají Ježíšových setkání s nemocnými (např. Marek 5,21-43 a 6,7-13) a osobní modlitbou.

Příležitost ke svátosti smíření je každý den od 6. února vždy půl hodiny před večerní bohoslužbou. Také prosíme o přihlašování se k přijetí svátosti nemocných zapsáním v sakristii na připravený list. Svátost může přijmout každý, kdo je vážně nemocný nebo pokročilý věkem (60 a více roků).

Také si tam vezmete krátké pojednání o této svátosti.

o. Josef

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

Už ve Starém zákoně víru člověka v Hospodina, který uzdravuje, „odpustí každou vinu a vyléčí každou nemoc“ (Ex 15,26). Již zde se nemoc stává cestou k obrácení. Je zde i poznání, že nemoc a utrpení souvisí s lidským hříchem a odklonem od Boha, zatímco věrnost Bohu navrácí život. **V Novém zákoně se Boží Syn a Spasitel Ježíš představuje jako lékař uzdravující všechny lidské nemoci.** Jeho soucit s nemocnými jde tak daleko, že se s nimi ztotožňuje: „*Byl jsem nemocný a navštívili jste mne*“ (Mt 25,36). Tato Pánova láska k nemocným ve všech dobách probouzela v křesťanech touhu pečovat o všechny, kdo jsou nemocní na těle či na duchu. Ježíš vyzývá nemocné, aby věřili. Dotýká se jich, ale i nemocní se snaží dotknout Ježíše, protože „*z něho vycházela síla, která uzdravovala všechny...*“ (Lk 6,19). **Ježíš ale přišel především proto, aby uzdravil celé naše lidství,** které hříchem propadlo utrpení a smrti. Bere na sebe naše hříchy, sám podstupuje úděl utrpení a smrti, aby nás vykoupil. Kříž Kristův dává nový smysl utrpení. Od té chvíle každý může svůj vlastní kříž a trápení spojit s Ježíšovým výkupným utrpením, které „*chceme doplnit na vlastním těle*“ (Kol 1,24). Pán nás k tomu přímo vybízí: „*Vezmi svůj kříž a následuj mne!*“ **Učedníci od počátku svého poslání konají i službu soucitu a uzdravování.** „*Uzdravujte nemocné!*“ je Ježíšův jasný příkaz. Ve službě Církve nemocným působí a léčí sám Ježíš, lékař duší i těl. Eucharistie je neúčinnějším lékem k životu, i tam, kde tělesná nemoc je již nevléčitelná. **Svatý Jakub dosvědčuje ve svém listu, že již v apoštolské církvi existoval obřad služby nemocným: „Je někdo z vás nemocen? Ať si zavolá představené církve a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně.** Modlitba spojená s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno“ (Jak 5,14-15). **Tento původní a jasný výrok nejlépe vystihuje, jakým darem je svátost pomazání nemocných.** *Tato svátost se uděluje nemocným v nebezpečí smrti: Kněz je maže olejem nemocných na čele a na rukou a přitom říká: „Skrze toto svaté pomazání ať tě Pán pro své milosrdenství posílí milostí Ducha svátého, ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posilí.“* Tomu předchází úkon kajcnosti, úryvek z Písma svátého a modlitby. Přijetí svátosti smíření a eucharistie jsou velmi žádoucí, aby se účinek pomazání mohl plně projevit. **Tato svátost není posilou jen těm, kdo se ocitli v krajním ohrožení života.** Příhodná doba je už tehdy, kdy je věřící v nebezpečí smrti pro nemoc či stáří. Pokud nabude znovu zdraví, může později v nemoci tuto svátost znovu přijmout. I během těžké nemoci může být svátost opakována, nastane-li zhoršení. Je vhodné tuto svátost přijmout i před každým vážným chirurgickým zákrokem a také u starých osob, kterým ubývá sil. **Svátost pomazání nemocných udělují pouze biskupové a kněží věřící mají být dobře připraveni,** aby ji s vírou a odevzdaností přijali. Společenství ostatních věřících je má podporovat svou pomocí a modlitbou. Liturgie svátosti má být slavena ve společenství, ať už v rodině nemocného nebo v nemocnici, či v kostele během eucharistické bohoslužby. **SVÁTOST MÁ TYTO ÚČINKY: Spojuje nemocného s Kristovým utrpením k jeho vlastnímu prospěchu i k prospěchu celé církve. Přináší mu útěchu, vnitřní pokoj a odvahu, aby snášel kříž své nemoci nebo stáří s odevzdaností a křesťanskou zralostí. Odpouští hříchy nemocného, pokud jejich odpuštění nemohl obdržet ve svátosti smíření (např. je už v bezvědomí). Dává mu sílu k uzdravení, pokud to prospívá ke spáse duše. Připravuje ho na přechod z života časného do věčného.**

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020

č. pokladničky	Příjmení a jméno vedoucího skupinky	Výtěžek
33	Běláková Jana	6 600 Kč
34	Drábková Dagnar	5 390 Kč
35	Fuksa Lubomír	2 028 Kč
36	Halaštová Markéta	4 776 Kč
37	Hrnčířová Růžena	3 390 Kč
38	Jasenská Jana	9 726 Kč
39	Konečná Vlasta	5 451 Kč
40	Krčma Tomáš	9 291 Kč
41	Němec Dominik	10 704 Kč
42	Odstrčil František	9 278 Kč
43	Petřík Jindřich	2 800 Kč
44	Příbyl Martin	6 279 Kč
45	Skalička Stanislav	11 336 Kč
46	Slováková Libuše	9 420 Kč
47	Světlíková Věra	7 360 Kč
48	Václavková Kateřina	7 305 Kč
49	Vaňharová Barbora	6 200 Kč
50	Zbranková Emilie	9 092 Kč
51	Zelínková Markéta	3 794 Kč
52	Pšeja Roman	6 250 Kč

Výtěžek letošní sbírky činí **136 470 Kč**

Všem koledníkům patří velké **DÍKY**
za námahu, oběti a vstřícnost.

19. ledna od 16.00

proběhne promítání filmu pro děti i s občerstvením.

SLAVÍME ROK BOŽÍHO SLOVA

Otevřel jim mysl, aby rozuměli Písmu

Když v září loňského roku papež František zveřejnil apoštolský list, jímž pro celou církev ustanovuje třetí neděli v liturgickém mezidobí jako **Neděli Božího slova**, odpověděl tím na mnoho proseb, které mu byly předloženy Božím lidem s žádostí, aby tento den byl jednotně slaven v celé církvi.

Apoštolský list začíná v latině slovy *Aperuit illis*, která znamenají „otevřel jim“ a nacházejí se na konci Lukášova evangelia. Než Vzkříšený přichází k učedníkům, kteří jsou zavřeni v domě, a než jim dává schopnost, aby rozuměli Písmu, ukazuje se dvěma z nich na cestě z Jeruzaléma do Emauz.

Evangelista Lukáš poznamenává, že šlo o den vzkříšení, tedy o neděli. Jejich cesta je poznamenána smutkem a zklamáním z tragického konce. Vzkříšený se k učedníkům sám přibližuje nenuceným způsobem, jde s nimi, ale oni ho nepoznávají. On o nich mluví jako o „nechápaných a neschopných uvěřit a „vykládá jim počínaje od Mojžíše a všech proroků, co se na něho vztahovalo ve všech Částech Písma.

Kristus je tak prvním exegetou!

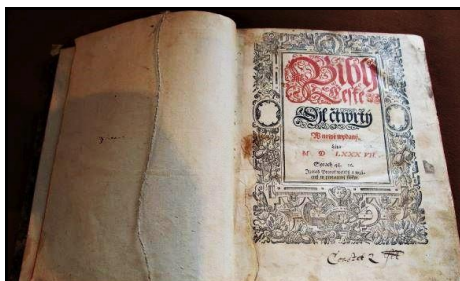
Otevřít učedníkům mysl znamená dát jim schopnost porozumět. Ustrašeným a zklamaným lidem zjevuje význam velikonočního tajemství.

Z uvedených textů Lukášova evangelia papež František vyvozuje: „Bez Pána, který nás uvádí do Písma svátého, není možné hluboce mu porozumět. Věnovat tedy jednu neděli v liturgickém roce Božímu slovu umožňuje především, že církev znovu zakouší činy Vzkříšeného.“

V další části svého apoštolského listu dává papež František najevo, že termín pro slavení této neděle nebyl vybrán náhodně. „Jednotlivá společenství naleznou způsoby, jak slavit tuto neděli. **Důležité je, aby Písmo svaté bylo během eucharistické slavnosti intronizováno.** Společenstvím věřících se takto má zdůraznit normativní hodnota Božího slova.“ Homilie má být ve službě Pánovu slovu.

Papež nezapomíná ani na propojení Božího slova s eucharistií: „Cesta Vzkříšeného s emauzskými učedníky končí večeří. Díky této scéně chápeme, jak nerozlučné je spojení mezi Písmem svátým a eucharistií. Pravidelná četba Písma svátého a slavení eucharistie nám umožňuje poznat, že obojí patří k sobě. „Bibli věnovaný den se nemá konat Jednou *do roka, ale po celý rok.*

Další výzva Písma svátého se týká lásky k bližnímu. Ježíšův život je dokonalá podoba Boží lásky. Vzácný odkaz nacházíme v podobenství o chudém Lazarovi. Naslouchat Písmu svátému, abychom projevovali milosrdenství: **to je velká výzva pro náš život.**

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÁ LUDMILA (+921)

Sv. Ludmila je osobností spjatou s první fází pokřesťanštění Čech. Její otec Slavibor byl knížetem kmene Pšovnanů, sídlících především na pravém břehu Labe. Na místě jejího narození na soutoku Labe s Vltavou stál Slaviborův opevněný dřevěný dvorec, centrum kmene Pšovnanů, již v desátém století obestavěný městem nazvaným Mělník. Sňatek Ludmilin s knížetem českého kmene Bořivojem byl jedním z projevů sjednocovacího procesu jednotlivých kmenů na našem území. Je možné, že Pšovnané byli kmenem srbským. Bořivoj a Ludmila v době sňatku nebyli ještě pokřtěni. Zatímco jižní Morava přišla do styku s křesťany již koncem 8. století, české země zůstávaly ještě pohanské. Změna je patrná teprve v době, kdy místo pohřebního žehu byli mrtví ukládáni po křesťanském způsobu do hrobu. Dátování Bořivojova a Ludmilina křtu kolísá mezi sedmdesátými až devadesátými léty 9. století. Je pravděpodobné, že Ludmila byla pokřtěna misionáři v čele s knězem Kaichem, sídlícím na Levém Hradci. Sv. Ludmila jistě sdílela snahu a křesťanské zaměření svého manžela, avšak její historická úloha nastala, když 13. února 921 zemřel ve věku 33 let její mladší syn Vratislav I., následník staršího syna Spytihněva (Bořivoj + 891, Spytihněv + 915). Knížetem se stal syn Vratislava I. a Drahomíry, sv. Václav, v té době asi 15letý. Až do své dospělosti však musel přenechat vládu regentce, své matce. Svatá Ludmila ovlivnila výchovu Václavovu v duchu křesťanství a je možné, že uplatňovala své právo na regentství. Jisté je, že Drahomíra, pocházející z hrdého kmene Stodoranů, toužila po moci. Nepohodlnou Ludmilu vykázala na její vdovské sídlo, hradisko Tetín (u Berouna), a v noci na 16. září 921 ji nechala svými sluhy, Tunnou a Commonem, zardousit závojem. Nad místem původního Ludmilina hrobu dala pak Drahomíra postavit kostelík sv. Michala, prý ve snaze, aby případné zázraky nad Ludmiliným hrobem byly připsány tomuto světci. V r. 924 se sv. Václav ujal vlády a nechal Ludmilino tělo převézt do chrámu sv. Jiří na pražském hradě. K jeho pietnímu uložení došlo 10. listopadu 926. Od té doby byla Ludmila považována za světici. Po založení svatojiřského kláštera Ludmiliným pravnukem Boleslavem n. a pravnučkou Mladou úcta k sv. Ludmile stoupala. Od 12. století tedy kult svaté Ludmily v Čechách zakotvil. Za svatojiřské abatyše Kunhuty (1302-1321), nejstarší dcery krále Přemysla II., se ustálilo slavení svátku Ludmilina mučednictví na 16. září a uložení jejich ostatků na 10. listopad. Od doby Karla IV. se postava sv. Ludmily objevuje v malířství a sochařství (Karlův most).

Příběh sv. Ludmily se později stal inspiračním zdrojem pro dramatiky (napr. J.K.Tyl: *Drahomíra a její synové*) i hudebníky (A. Dvořák: oratorium *Svatá Ludmila*).

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

První ochránkyně křesťanů v naší vlasti, těšitelko ubohých, zrcadlo a příklade svatosti, přimlouvej se za svůj lid! Zavlažuj rosou svých modliteb českou zem, aby nevěrou nevyprahla! Přimlouvej se za svůj lid!

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY**Z NEJSTARŠÍ HOMILIE O SVATÉ LUDMILE**

Mocná ochránkyně nás podporuje svou přímluvou Kristova následovnice, blažená Ludmila, setrvávala po smrti svého ctilodného muže až do konce svého života v čistotě, krotila své tělo bděním, posty a rozličným trýzněním a uváděla ho v poddanství ducha; osvědčovala se jako svatá a neposkvrněná, bezúhonná a neochvějně doufající v evangelium. Horlivě také konala skutky milosrdenství: pohostinně přijímala znavené pocestné, ujímala se trpících, ochotně udílela almužny, s úctou se starala o kněze a o veškeré duchovenstvo; jako pravá matka věřících se ze všech sil snažila rozmnožovat víru v Krista. Vzešla v zemi české jako hvězda jitřní, ohlašující příchod slunce spravedlnosti, jímž je Kristus, a světlem víry zaplašovala temnoty bludu. A poněvadž byla blažená Ludmila nejen první matkou věřících v české zemi, ale stala se také jejich první přímluvkyní v nebi, vyžadují její zásluhy, aby jí věřící vzdávali náležitou úctu. **Ó země česká, buď šťastná, že oslavuješ štěstí té, která z tvého středu do nebe byla přijata! Slav tento den jako sváteční! Ó šťastná země česká, šťastnou záštitou chráněná!**

SLUŽBA LEKTORA PŘI BOHOSLUŽBĚ

Už delší dobu se chystám napsat do Farníčku článek na toto téma.

Napadlo mě sáhnout po knižičce biskupa Josefa Hrdličky *Vezmi a čti*. Tak jsem ji vytáhl z knihovny a začal číst. Na co jsem narazil, to mne velmi překvapilo až šokovalo. Bylo to přesně to, co silně vnímám. **Tak čtěte:** Vzpomínám, když po pádu totality jsme konali první velkou pouť na Svatém Kopečku u Olomouce pro všechny lektory Arcidiecéze olomoucké.

Hostem byl i známý herec pan Radovan Lukavský, který ochotně přijal pozvání a jako mistr kultury mluveného slova velmi oslovil svou přednáškou všechny přítomné. Bazilika byla zcela naplněna, mezi lektory byli školáci, mladí lidé, manželé, senioři. Nejdříve jsme slavili mši svátou. **Poprosil jsem v sakristii pana Lukavského, aby přednesl čtení z knihy proroka Nehemiáše,** z 8. kapitoly. Byl tam stručný popis výkonu lektora Božího Slova ve Starém zákoně, popis prostředí, kde se Boží Slovo četlo, reakce Božího lidu i celkový dopad poselství na přítomné. Ten prastarý text má v sobě něco strhujícího. Každý z lektorů by si ho měl soukromě přečíst a přemýšlet o obsahu. **Pan Lukavský se podíval na hodinky a řekl:**

„Ale vzdýt už za půl hodiny začíná mše svatá.“ Udivilo mě to. Že by nejlepšímu recitátorovi v národě a odborníku na kulturu mluveného slova nestačila půl hodina předem, aby se mohl cítit zodpovědně připraven? **Pak mi vzal lekcionář z ruky a až do začátku mše svaté se procházel po prázdném vnitřním nádvoří s tužkou v ruce a podtrhával si věty a dělal poznámky.** Když text krátce nato četl při mši svaté, zněl tak působivě a přesvědčivě, že celý zástup poslouchal doslova se zatajeným dechem. Boží Slovo zaznělo v plné síle a přesvědčivosti. **Tehdy mi napadlo, jak lehkomyšlně a suverénně často bereme lekcionář do ruky, někdy s minimální přípravou a někdy i bez přípravy, a podle toho to také dopadá.** Tak jako braní jména Božího nadarmo je proti příkazu Desatera (dokonce 2. v pořadí přikázání), tak může být bráno i Slovo Boží do úst lidských jakoby nadarmo a bez užítku. Aby tomu tak nebylo a Bůh byl naopak slaven, ctěn a chválen, chceme lektorskému poslání vtisknout, co mu náleží, hlubokou spiritualitu neboli duchovní rozměr. **Přeji si, aby se to všem lektorům – a nejen jim – stalo burcující výzvou i povzbuzením.** Tak si představuji opravdového lektora Božího slova. **Zvu všechny stávající lektory a další farníky, kteří by chtěli sloužit lektorskou službou v naší farnosti na kurz lektorů, který bude v sobotu 28. března dopoledne od 9.00 do 12.00 nebo odpoledne od 14.00 do 17.00.** Přicházejte se zapisovat v sakristii na čas, který vám bude více vyhovovat. ***a. Josef***

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ / PAVEL OSOHA

V listopadu minulého roku mi zemřela maminka. V pozhnaném věku téměř 91 let. Z toho zhruba 54 (posledních) roků prožila na sídlišti ve Zlíně – Malenovicích. Když jsem se probíral tou hromádkou písemností, které nám po mamince a tatínkovi zbyly, narazil jsem také na různé novinové výstřižky. Ty si svého času ukládal tatínek. Na jednom z výstřižků je zajímavý kratičký článek z roku 1972, o který se teď chci s vámi podělit. Toto je jeho přesný doslovný opis:

NEŽ SE ROZHODNETE

Jedním z hlavních cílů výchovy na ZDŠ1) je výchova žáků k vědeckému světovému názoru2), výchova v duchu marxismu-leninismu3). A právě na tomto úseku výchovného působení je práce školy narušována nejcitelněji. Zatímco v I. postupném ročníku byla mezi učitelkou a jejími žáky naprostá důvěra, je od II. postupného ročníku část žáků vedena dvojím, zcela protikladným způsobem. Rozhodnutím rodičů jsou totiž některé děti zapsány do hodin náboženství, aniž by si mnozí rodiče uvědomili, do jakých konfliktních situací se tím jejich dítě dostane. Kdo má pravdu? Soudružka učitelka nebo pan farář? Mnohdy je správná výchova zatěžována i samotnými rodiči, kteří nutí dítě, aby před farářem mluvalo podle jeho přání, zatímco před soudružkou učitelkou aby si dávalo na své názory pozor, aby se jí se svými problémy raději nesvěřovalo. Do jakých obtíží se na tomto úseku výchovy práce učitelů dostává, to nelze v tomto krátkém článku ani vyjádřit. Ponecháváme to však k zamyšlení vám, rodičům, kteří dosud nad uvedenou otázkou rozhodujete. Pokud máte zájem o zdravý, ničím nerušený duševní vývoj vašeho dítěte, pokud vám záleží na tom, aby vám z dítěte vyrostl čestný a charakterní příslušník naší socialistické společnosti, jistě pochopíte, že výuka náboženství je pro vaše dítě nejen zbytečná, ale navíc nežádoucí a škodlivá. Uvědomte si, že výchova dětí k vědeckému světovému názoru, výchova v duchu marxismu-leninismu není jen záležitostí školy, ale i povinností vás, rodičů.

Všichni učitelé 11. ZDŠ Gottwaldov-Malenovice5), sídliště

Čtu si znova tento tak „vlídně výchovný“ (!!!) starý text, podepsaný tehdy údajně všemi učiteli školy. Školy, kterou jsem v těch dobách několik let také sám navštěvoval a kde moje sestra absolvovala celou svou základní školní docházku. A trochu mě z něj zase mrazí v zádech. A přemýšlím vděčně: Jak je možné, že ti naši rodiče, úplně obyčejní lidé, vydrželi, a nás do toho náboženství vždy znova přihlásili? Vydrželi. Samozřejmě nejen takové články. Ale hlavně to, co bylo osobnější a podstatně tvrdší. Různá ta předvolání k řediteli. Posudky. Nátlak. Vyhrožování. Třeba tím, že jejich děti budou mít problematickou budoucnost, podstatně omezené možnosti studia. I tím, že také oni sami mohou mít problémy. Vydrželi ... (Kolik lidí přitom dodnes omlouvá své tehdejší jednání právě údajnou péčí o blaho svých dětí. Nebo ho vysvětluje jako nezbytnou daň své vlastní cesty za svými touhami a sny.)

Tehdejší hrubý nátlak komunistického režimu je dnes už samozřejmě minulostí. Díky Bohu. A vnímáme, že byl v současné vystřídán nátlakem konzumní společnosti. Nátlakem jemnějším, ovšem také rafinovanějším. A tak to ani ti dnešní rodiče rozhodně nemají nějak snadné. Ale přece jen: Každý dnes máme kdysi nepředstavitelnou svobodu rozhodování. A máme pro své rozhodování také k dispozici nesrovnatelně více zkušeností, literatury, argumentů, než kdysi měli naši rodiče, prarodiče ...

NĚKOLIK VYSVĚTLENÍ K PŘEDEŠLÉMU TEXTU:

- 1) ZDŠ - kdysi všeobecně používaná zkratka pro „základní devítiletou školu“. V Československé socialistické republice byla devítiletá povinná školní docházka uzákoněna roku 1960. Zákonem z roku 1984 byla pak školní docházka zkrácena na osmiletou.
- 2) (Tzv.) vědecký světový názor - souhrn komunisty předkládaných řešení nejzákladnějších filozofických, etických, politických, sociálních a náboženských otázek. Tyto komunistické proklamace měly ovšem zpravidla k vědeckosti i ke světovosti více než daleko. Ale přesto byly předkládány jako jediné pravdivé, nekritizovatelné.
- 3) Marxismus-leninismus - komunistická ideologie založená na teoriích marxismu a leninismu. Jako samostatnou ideologii ji sestavil Stalin v knize Otázky leninismu. Byla oficiální státní a stranickou ideologií SSSR4) a ostatních spřátelených komunistických režimů.
- 4) SSSR - zkratka pro Svaz sovětských socialistických republik. To byl eurasijský stát se socialistickým zřízením (zruční režim pod absolutní mocí komunistů), který existoval v rozmezí let 1922 až 1991 na většině území dřívějšího Ruského impéria.
- 5) Gottwaldov - v letech 1949 – 1990 oficiální název města Zlín. Název byl dán podle prvního komunistického prezidenta (přímo odpovědného za teror komunistů po jejich převzetí moci, včetně smrti mnoha tisíců lidí) Klementa Gottwalda.

-op-

22. 2. 2020
TĚLOCVIČNA ZŠ KAŠAVA

DĚKANÁTNÍ FLORBALOVÝ TURNAJ

Uskuteční se ve třech kategoriích:
1. kategorie: 1. - 5. třída, od 8:45 hodin
2. kategorie: 6. - 9. třída, od 11 hodin
3. kategorie: všichni starší, od 13:30 hodin

Poplatek za tým je 250 Kč.
 Do 1. a 2. kategorie se mohou hlásit chlapci i dívky.
 Ve 3. kategorii jsou týmy smíšené, tzn. každý musí mít po celou dobu hry minimálně jednu dívku na hřišti.
Hraje se 4 + 1.

Přihlaste se prosím do 17. 2. u Pavla Hanulíka na e-mail Pavel.Hanulik@seznam.cz nebo na telefon 731 069 766.

Občerstvení zajištěno.

Animátoři vizovického děkanátu
Vás srdečně zvou na děkanátní
florbalový turnaj.

Bude se hrát se ve třech
kategoriích, takže si
na své přijde opravdu každý,
od těch nejmenších
až po dospěláky.
Nic neváhej, vezmi si florbalovou
hůl a přijed!

*PS: Už máme jeden tým
za Fryšták (ve 3. kat.),
tak kdyby se někdo chtěl přidat
a náš tým doplnit,
budeme rádi 😊*

Marie Vajďáková

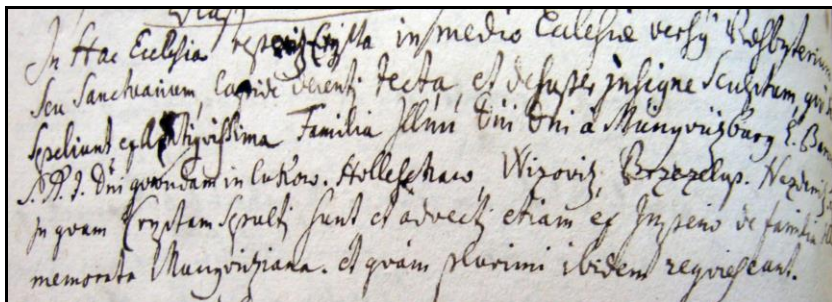
Z HISTORIE POHŘBIVÁNÍVE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (12. DÍL)

V minulém díle jsme se pokusili přibližně datovat vznik krypty pod fryštáckým kostelem. V historických pramenech se o její výstavbě dosud nenašla žádná přímá zmínka, a tak si dnes a také v příštím pokračování tohoto seriálu představíme alespoň několik pozdějších písemných zpráv ze starých archivních pramenů, které se o její existenci zmiňují.

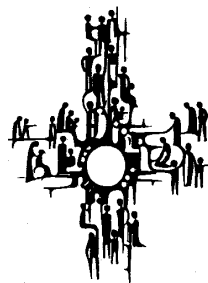
Jak jsme už uvedli, krypta vznikla nejpozději v roce 1678 (ale patrně už dříve), neboť právě v tom roce nalzáme v matrice zprávu, že byl do ní pochován lukovský pán Jan Fridrich Minkvic II. Lze se právem domnívat, že tato hrobka mohla být zbudována paralelně s barokní přestavbou kostela, kterou odborníci datují obecně do druhé poloviny 17. století. Tehdy totiž došlo ke stržení starého gotického presbytáře a následné výstavbě barokního presbytáře, rozměry většího, přičemž do základů jeho předchůdce (jak se ukázalo během rekonstrukce podlahy presbytáře v roce 2018) byla vestavěna hrobka pro lukovské pány, patrony (dnešní mluvou sponzory) zdejšího kostela. Je však třeba přiznat, že u datace výstavby krypty jsme zatím odkázáni pouze na hypotézy.

Jinak je tomu ale v případě dobových zmínek o její pozdější existenci, kterých nacházíme v historických pramenech hned několik. Pokud pomineme vůbec nejstarší již zmiňovanou zprávu v matrice o pohřbu Jana Minkvice II. z roku 1678 (zapsanou farářem Pavlem Filippim), pak další dvě mladší zmínky nalezneme také ve staré fryštácké farní kronice. Obě pocházejí nejspíše z roku 1737 a jejich autorem je patrně tehdejší fryštácký farář Jan Karel Straka (1679–1785), který ve Fryštáku působil v letech 1735–1747. P. Straka se významně zasloužil o zvelebení zdejšího farního kostela, v němž ozdobil všechny oltáře a také nechal postavit nové varhany. Kromě toho významně podpořil dostavbu poutního kostela v sousední Štípně. Aktivní byl i jako kronikář, protože v uvedeném roce 1737 do kroniky velmi podrobně popsal zdejší kostel a jeho vybavení (pod názvem *Inventarium Ecclesiae Fristacensis anno Domini 1737*). Nezapomněl přitom ani na kryptu, o níž mj. uvedl, že se nachází v (tehdejším) středu kostela (*crypta in medio Ecclesiae*) naproti svatostánku a jsou v ní pohřbeni členové rodu Minkvicburků. Originální znění uvedeného textu přímo z farní kroniky je na přiloženém snímku. Ještě zajímavější zmínku o kryptě pak uvádí P. Straka k roku 1727, a to v souvislosti s jejím vykradením, o němž se zmiňuje při líčení historie svých kněžských předchůdců ve Fryštáku. Ale o tom až příště.

Vít Němec

- 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
 5.2. Památka svaté Agáty
 6.2. Památka svatého Pavla Mikiho a druhů
 9.2. 5. neděle v mezidobí
 10. 2. Památka svaté Scholastiky
 16.2. 6. neděle v mezidobí
 22.2. Svátek stolce svatého Petra
 23.2. 7. neděle v mezidobí
 26.2. Popeleční středa

PASTORAČNÍ PLÁN 2020 – ROK BOŽÍHO SLOVA „VEZMI A ČTI“

Pátky nad Poselstvím biskupské synody Božímu lidu - kostel

- Pátek 24.1. 19⁰⁰ - Hlas slova - stvoření – „Budiž světlo“
 - Spásné jednání - „Abrame vyjdi“
 Pátek 21.2. 19⁰⁰ - Tvář slova - „Počneš, porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš...“
 - Ježíšův život
 Pátek 20. 3. 19⁰⁰ - Dům slova - „Setrvali v apoštolském učení, bratrském
 společenství, na modlitbách a lámání chleba...“
 Pátek 17. 4. 19⁰⁰ - Cesty slova - „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium“

Soboty s pracovníky ČKBD Olomouc - fara

- Sobota 29. 2. 9⁰⁰ - 12⁰⁰
 Sobota 6. 6. 9⁰⁰ - 12⁰⁰-
 Sobota 17. 10. 9⁰⁰ - 12⁰⁰

Postní biblická duchovní obnova - fara

- Sobota 14. 3. 9⁰⁰-12⁰⁰-

Kurz lektorů - fara

- Sobota 28. 3. 9⁰⁰ - 12⁰⁰-

Biblické kající bohoslužby - kostel

- Neděle 8. 3. a 22. 3. 16⁰⁰

Velikonoční období - cesta světla - kostel

- Neděle 19. 4. a 17. 5. 16⁰⁰

Svatodušní nověna - kostel

22. 5. - 30. 5. vždy v 19⁰⁰

TISKOVÁ OPRAVA

V minulém čísle Farníčku jsme na str. 11 uvedli chybnou informaci o tom, že otec Pavel Uhřík sloužil v našem kostele v pátek 27. prosince 2019 mši svatou u příležitosti svých sedmdesátých narozenin. Tato mše byla skutečně ohlášena, otec Pavel ji ale nakonec kvůli nemoci nemohl přijet celebrovat, a zastoupil ho proto P. Jan Blaha z DISu.

Jubilantovi i všem čtenářům se za tuto drobnou chybu omlouváme a věříme, že příští příspěvek k oslavám osmdesátky otce Pavla bude hned napoprvé v pořádku.

redakce Farníčku

OSMISMĚRKA NA ÚNOR

X	K	Ř	Í	K	A	N	K	A	A	Ř	Ř	Ř	E	X
Ř	E	D	I	D	L	O	D	CH	Í	K	E	Z	Í	Ř
Í	D	Ř	N	I	T	A	I	M	Z	Z	E	H	K	E
M	Á	A	E	L	K	Ř	A	Ě	I	S	Ř	E	Á	D
A	Ř	S	J	Č	E	N	T	V	Ř	E	Z	N	Í	K
N	E	A	Í	Ř	I	E	O	E	Š	Í	Ř	Í	J	E
K	H	Ř	Ř	T	Ř	Š	Z	E	T	A	P	E	Ř	V
A	O	K	C	E	Ř	Á	T	E	Ř	Í	Č	A	N	Y
V	Ř	E	K	A	Č	O	Ř	Ě	Ř	A	P	Í	K	Í

Tajenka – Dobrý podnik má dobré...11 písmen

4.Řasa	Řehák	6.Ředkev	Řetízek
Řeka	Řehoř	Řeřicha	Říkanka
Řepa	Řetěz	Řešeto	Římanka
Říje	Řezáč	Řezivo	
5.Řádek	Říčka	Řezník	
Řanda	Říjen	Říčany	
Řapík	Říman	7.Řečiště	
Řecko	Řízek	Ředidlo	

Tajenka z minula – Kdo nic...nedělá nic nepokazí.

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 1. 2. 2020 V NÁKLADU 200 KS.